

nar, og við einari tilfílkari vitan at fáa broytt einari framhaldandi skeivari gongd! Sakliga sæð og turt analytískt so kann sigast: Hava Føroyar stýrt seg fíggarliga fastar so er hetta ikki bert ein føroyskur trupulleiki, hetta er eisini ein stóur danskur trupulleiki! Teir, sum avgerðirnar taka, har sum her, eru fólkavaldir politikarar, sum sostatt hava akkurat somu fortreytir - ella væntandi somu - til at taka avgerðir um loysnir, so ella so. Afturval er fyri danskur politikarar, ein líka so stóur trupulleiki, sum tað er tað fyrri ein føroyskan.

IKKI 1856 ELLA 1948 - HETTA ER NÚ!

Tí er tað burturvið at siga, jú men, tí hava havt Føroyar í so og so mong ár, Várhara og dønum, at raka erturarn út úr eldinum, meðan ímyndingar-evni og annað heilavirksemi (ið er okkara givið av Várhara) er lagt so púra stilt.

EIN FØROYSK LOYSN.

Tá danir tosa um eina føroyska loysn, so er tað ikki kapitalisering av blokkinum, ella skattalætti, ella intern devaluering teir hugsa um (fólkaflakkurin, ið miðjar eftir lønsemi í togavinnuni við lónarskurði). Eiheldur hugsa teir um at avskriva einar triggjar, ella fleiri, milliardir av uttanlandsskuldini (sam-bandsflokkin, ið soleiðis fráleggur sær alla ábyrgd!). Tað kunnu teir ikki loysa sær at gera, tí tað er ikki hugsandi, at danski veljarin góðtekur, at hansara peningur verður nýttur til avskrivingar av føroyskum privatum oysli? Tað er jú heldur ikki nøkur varug loysn í einari tilfílkari gerð, tí føroyingar hava ikki meldað út við nøkrum ætlanum, ið kunnu sannføra danir um, at vit knappliga (uttan teknologiskar broytingar) hava fingið eitt vinnulív, ið fer at kasta meira av sær. Tað verður sostatt heldur ikki tann vegin, teir ímynda sær, eina føroyska loysn. Av akkurat somu orsökum, ber heldur ikki til, at eftirlíka ein rentuskáa (javnaðarflokkin, ið ikki tykist hava boð uppá nakað sum helst!) Ein skái vil gera stöðuna verri, verður alt annað óbroytt, tí vinnulívið vil halda fram at "framleiða" hall. Motiveringin fyri hesi ætlan: At lætta skattatrygging og soleiðis stöðga fólkaflýtingini, kann sostatt heldur ikki nýtast í Christiansborg. Hja

dønum er fólkaflýtingin ikki ein trupulleiki, í sama mun sum her, tilboðið at flyta til Danmarkar er eitt gott tilboð, ið gevur dønum eitt gott umdømi úti í heimi. Ein í donskum og alheimseygum virðilig loysn.

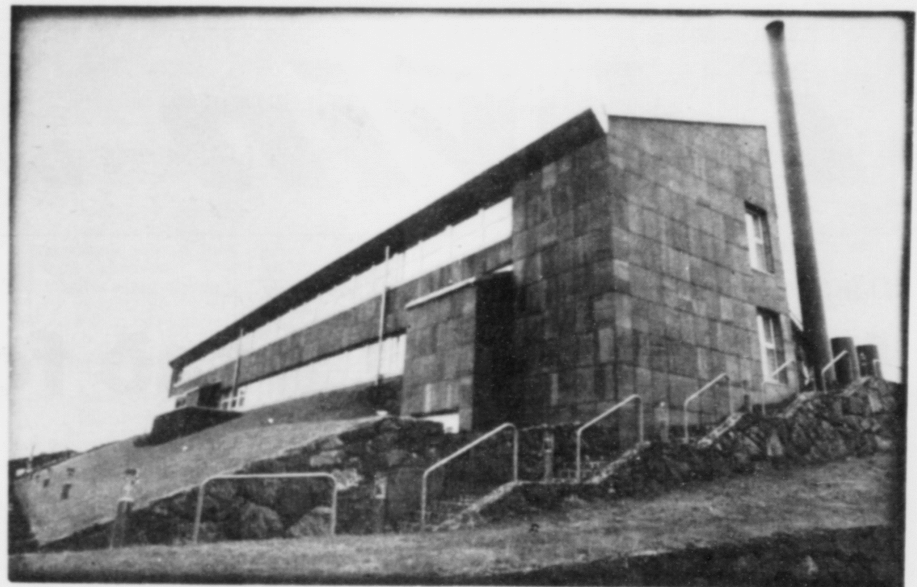
Og ikki fyrr enn komnir hertil, ber til, at gera sær eina mynd av hvat tað er danir hugsa um, tá teir hugsa um eina føroyska loysn.

Hallið í vinnuni og vanti inntøkurnar til samfelagið er trupulleikin, alt annað er tápuligt uttanumtós!

Tað er eina gongda leið burturúr hesum trupulleikum, danir hava vónir um at siggja, sum samráðingarplegg, til komandi fundin á Christiansborg. Tað er einki annað, ið kann broyta tær fortreytirnar sum í hesum árum liggja til grund fyri teim tiltøkum, ið føroyska fólkið knógvar undir. Bert og einans ein nýggjur fiskivinnupolitikur evn-aður soleiðis, at tað aftur verður gjørligt, bæði at líta á og trúgva uppá eina framtíð í Føroyum kann tað verða talan um! Tað ber ikki til at kalla nakað annað eina føroyska loysn, tí einki annað er ein føroysk loysn! Tíðin er komin til at gera burt: "Við eina fiskivinnuteknologi, sum hevur forkomuð okkum".

Tað er neyðugt at leggja prógv á borðið, ið syna, at vit við einari alternativari teknologi, eru førir fyri at lyfta avkastnið langt upp um tað mark, sum aðrir føroyingar (les: Bygnaðarnevndin/ Reiðarafelagið/ Føroyskir politikarar, embætismenn og Føroya Landstýri) hava sannført bæði danskir og føroyskar maktthavarar um.

jsmith

33 fólk hava arbeitt á Brunatryggingini, og tí er tað nógv at siga átta fólkom upp. Tey, sum eftir verða fáa nú meira spennandi arbeiði. Gunnar í Liða sigur, at serliga ein monopolfyrirteka sum Brunatryggingin hevur skyldu til at hava skynsamán rakstur

Átta fólk uppsøgd á Brunatryggingini

- Hetta var tíverri neyðugt, tí Brunatryggingin er monopolfyrirteka, og vit hava skyldu til at reka stovnin so skynsamt sum gjørligt. Haraftrat er arbeiðið nógv minkað, sigur Gunnar í Liða, stjóri á Brunatryggingini

Hýrurin á starvsfólkunum á Brunatryggingini var ringur í gjár.

Av teimum 33 starvsfólkunum finga átta boðini, at tey eru søgd upp. Tað kom ikki heilt ávart á starvsfólkini, at okkurt fór at henda, tí arbeiðið er nógv minkað, og tey flestu høvdu eisini varnast ókt fundarvirksemi í húsinum.

Fingubóðini í sønn

Gunnar í Liða, stjóri á Brunatryggingini, sigur, at tað var alt annað enn lætt at skula handa teimum átta uppsagnirnar. Hann valdi at gera upp á tann máttan, at hann kallaði tey á ein fund, og soleiðis finga tey samstundis at vita, at tey vóru søgd úr starvi.

Ónkur var ikki har beint tá, men fekk so boðini aftaná persónliga.

Tað eru fleiri orsøkir til, at Brunatryggingin minskar um starvsfólkatalið.

Umleggning

Frá 1. september verður bygnaðurin broyttur, og arbeiðsgongdin verður lögð um, soleiðis at starvsfólkini skulu heildaravgreiða mál líka sum tey byrjaðu í bankunum fyrri nøkrum árum síðan.

Minni at gera

- Men tað er eisini tað, at arbeiðið hjá okkum er nógv minkað. Í 1988 og 1989, tá teir nógvu stormar vóru,

Gunnar í Liða væntar, at, stjóri á Brunatryggingini, væntar, at arbeiðið á Brunatryggingini í framtíðini verða meira spennandi við heildaravgreiðslu, og at tænastustøðið samstundir hækkar

vórðuávikast 9.200 og 12.300 nýtekingar og broytingar gjørdar um árið. Í fjør var talið 3.400.

- Í 1988 og aftur í 1992 hendu nógvir skaðar. Í 1988 3.300 og í 1992 3.800. Í fjør var talið 1400.

- Tað sigur seg sjálvt, at tí er so nógv minni nú at gera her, sigur Gunnar í Liða.

Hann heldur tað liggja ein serlig ábyrgd á leiðsluni í Brunatrygging at reka fyrirtøkuna so skynsamt sum gjørligt, tí fyrirtøkan er

monopolfyrirteka.

Arbeiðið verður meira spennandi

Gunnar í Liða væntar, at nú arbeiðsgongdin verður broytt, verður arbeiðið eisini meira spennandi hjá teimum starvsfólkunum, sum vera verandi, tí nú sleppa tey at fylgja einum máli, frá tí tað kemur í hús, ið, til tað er liðugt avgreitt, og ikki bara sum áður gera ein partar av fleiri málsviðgerðum.

- Tað verður meira spennandi fyri tey, samstundis sum tænastustøðið hækkar, sigur Gunnar í Liða, sum samstundis leggur dent á, at einki er at lasta tey uppsøgdgu fyri.

Tey uppsøgdgu hava øll longri ella styttri uppsagnartíð. Tey hava fingið at vita, at teimum nýtist ikki at arbeiða í uppsagnartíðini, um tey ikki hava hug til tað, men tey skulu tó avgreiða tey mál tey sita og arbeiða við.

randi